

☞ ALCINOI
PHILOSOPHI PLATO
NICI DE DOCTRINA PLA
TONIS LIBER.

GRÆCE ET LATINE.

SPEVSIPPI PLATONIS
DISCIPVLI LIBER DE PLA
TONIS DEFINITIO
NIBVS.

XENOCRATIS PHILO
SOPHI PLATONICI LI
BER DE MORTE.

PARISIIS,

APVD MICHAELEM VASCOSA
NUM, VIA AD DIVVM IACO
BVM, SVB SIGNO FONTIS,

M. D. XXXIII.

MARSILII FICINI FLO-
RENTINI ad Ioan. Cavalcatem Florenti-
num ciuem & amicū unicū, in A L-
CINOI & SPEVSIPPI
opuscula Præfatio.

ERAM Platonici philosophi a-
micitiā, optime mi Ioannes, stabile
uitæ duorū unionē definierūt. Vis-
tā uero nos unā in illis esse dūta-
xat hominib⁹ arbitramur, qui ope-
re uno ad unū finem tanquā eodem calle ad eundē iti-
neris terminum gradiūtur. Stabilem quoq; eorum ita-
demum fore societatem existimamus, cum non unum
solum, uerū etiam stabile firmumq; id fuerit, quod sibi
communi quodam inter se officio sectandum propo-
suerunt. Verum cum omne hominum studiū atq; cō-
mercium ad id quod bonum putatur semper cōtende-
re soleat, bona uero tria esse mortalibus uideantur,
bona inquam animi, corporis, & externa: aut uirtus
animi ab illis, aut uoluptas corporis, aut diuitiarum
copia quæritur. Horum profecto primum illud cer-
tum est & perpetuum, duo reliqua caduca sunt atq;
mortalia. Quamobrem inter illos solum stabilis uitæ
unio, quæ uera est amicitia, esse potest, qui neque ad
diuitias cumulandas, neq; ad explendas libidines cor-
poris, quæ omnia fluxa & caduca sunt: sed ad unam
stabilemq; uirtutem animi capeffendam atque colen-
dam,

ALCINOI

PHILOSOPHI PLATONICI

DE DOCTRINA PLATO-

NIS LIBER, MARSI-

LIO FICINO IN-

TERPRETE,

Q V I D P H I L O S O P H I A , Q V A L E
ingenium philosophicum. CAP. I.

Ræcipuarum Platonis institutio-
num doctrina hæc traditur. Phi-
losophia est appetitio sapientiæ: uel
solutio animæ à corpore, & con-
uersio quædã ad ea quæ uera sunt
atq; diuina. Sapientia est diuinarum humanarumq; re-
rum scientia. Philosophus autem est, qui à philosophia
cognomen accipit, quemadmodum à Musica musicus.
Et qui philosophus futurus est, ab ipsa natura sic insti-
tutus esse debet, ut primo quidem ad omnia disciplina-
rum genera facilis ac promptus existat. Deinde ut
non ijs, quæ in fluxu uersantur, sed illis quæ semper
eodem modo consistunt, mentem adhibeat. Tertio loco
ut natura sit uerax, ab omni mædacio penitus alienus.
Præterea temperatũ hũc quodãmodo nasci oportet, eas
q; aĩæ partes quæ affectibus efferrī solent, domitas à
natura suscipere. Quisquis enī ueritatis auidus ad di-
uinorum contemplationem mentem cõuertit, uolupta-
tes

SPESVSIPPI

PLATONIS DISCIPVLI LI.
BER DE PLATONIS
DEFINITIONIBVS.

*Empiternum, quod per omne tem-
pus, & prius extitit, & nunc est,
nulli corruptioni obnoxium.
Deus, viuēs immortale: per seip-
sum ad beatitudinē sufficiens: essen-
tia sempiterna: ipsius boni causa. Generatio, motus
ad essentia: acceptio essentia: processus in esse. Sol,
coelestis ignis, qui solū ab ortu ad occasum ab eisdem
aspici potest: animal sempiternū: astrum animatū, di-
urnū ac maximū. Tempus, solis motus: progressio
nis mensura. Dies, solis iter ab ortu ad occasum:
lumen nocti cōtrarium. Aurora, diei principiū: pri-
mū à sole lumen. Meridies, tempus in quo umbræ
corporū quàm breuissimæ sunt. Occasus, diei finis.
Nox, umbra diei contraria: solis priuatio. Fortu-
na, motus ab occulto in occultū casu quodā: felicitis
actionis causa. Senectus, decrementū uitæ tempo-
re factum. Ventus, agitatio aeris circa terram.
Aer, elementū cuius omnes loci mutationes secun-
dum naturam sunt. Cælum, corpus omnia comple-*

ctens

XENOOCRATA

TIS PHILOSOPHI PLATO-

NICI LIBER DE MORTE, MAR-

SILIO FICINO FLORENTI-

NO INTERPRETE.

SOCRATES. CLINIAS.

AXIOCHVS.

V M in Cynosargē proficiscerer,
 & Ilisso iam applicarem, uocem
 cuiusdam nomine me uocantis au-
 diui. Cōuersus autem Cliniam ui-
 di Axiochi filium, uersus fontem
 Callirrhoem currentē, unāq; cum
 eo Damonem musicum, Charmidemq; filium Glau-
 conis. Quorum ille quidem musicæ præceptor, hic
 autem mutua quadam beneuolentia coniunctus erat.
 Visum igitur mihi est, ut retrocederem, illisq; obuius
 fierem, ut ocyus & facilius congregeremur. Lacry-
 mans uero Clinias, Socrates, inquit, præsens tempus
 exigit, ut illam quam semper prædicas sapientiam no-
 bis

